

Stanko Majcen. Modro lesketa se mak

FRIDERIK: Kako žvaláš ti konje? Po francosko?

In kakšno sedlo je za žensko boljše:
ogrsko? turško?

JOŠT: Saj me ne poslušáš.

FRIDERIK: Na konju plavala bo kot labod
na zibkem valu.

JOŠT: Bedrik — kam strmiš?

FRIDERIK: Kaj govoriš?

JOŠT: Herič, tvoj zoprnik —
pobegnil kakor zajec, bogvekod
potika se po gornjegrajskih šumah...

FRIDERIK: Kaj — Herič? Herič?

Ah, kje je to, kje je že zame to!

Dajte mu vse nazaj — jaz nisem več
nikomur zopernik.

JOŠT: Greš-li v puščavo?

Ta je pa dobra — ali si sam svoj?

FRIDERIK: Pusti me, prosim, kakor da me ni.

Počakajte me spodaj. Da, in to:
ne zinite nikomur, kdo sem jaz.

JOŠT: Poslušam, a razume naj te vrag.

FRIDERIK: Sploh — kar odjahajte. Vas že doidem.

JOŠT odide. VERONIKA s SIDO pride.

Handwritten note:
Zastor. ~~francoski mater~~ ~~tj. mater~~
~~je vse pokvaril~~ *Nes 10/2921*

Stanko Majcen / Modro lesketa se mak

Sence rôk, rjave rane,
modro lesketa se mak,
pride noč in pride spanje,
tih, prijateljski korak.

Vse bi dal za eno žalost,
pa je mrtva, mrtev ptič,
mehko gnezdo okamenelo,
blaten angel, lúči nič.

Vse bi dal za dušo eno,
da mi topla zagori,
vse samote so jo strle,
noč upihnila oči.

Sence rôk, rjave rane,
tih, prijateljski korak,
pride On in pride spanje,
modro lesketa se mak.

Handwritten note:
~~Naj je stopil iz temne - če priča oči~~
~~pebena postane na puči, se maren~~
10/29